

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ประการหนึ่งก็คือ อาชญากรรมในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในด้านปริมาณและรูปแบบของการประกอบอาชญากรรม จากเดิมที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดแบบธรรมดา เป็นการกระทำความผิดโดยลำพังของปัจเจกชน หรือที่เรียกว่า "อาชญากรรมที่พบเห็นกันได้ทั่วไป" (Street Crime) ซึ่งเริ่มจากการฝ่าฝืนกฎหมายและใช้ความรุนแรงมาเป็นส่วนประกอบ เช่น การปล้นทรัพย์ การฆ่าคนตายโดยเจตนา การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น จากนั้นก็ได้มีการพัฒนาไปสู่รูปแบบของอาชญากรรมประเภทใหม่ ๆ เช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมทางด้านเทคโนโลยีและองค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ซึ่งมีการดำเนินการภายใต้ระบบการปกปิด การรักษาความลับในองค์กร มีโครงสร้างบริหารงาน มีขั้นตอนในการควบคุมดูแลและมีเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์จำนวนมากจากการกระทำความผิด จนทำให้มีลักษณะคล้ายกับองค์กรทางธุรกิจที่มีจุดประสงค์ในการแสวงหากำไร มีการดำเนินการในลักษณะเป็นขบวนการที่มีการเชื่อมโยงเครือข่ายครอบคลุมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งการประกอบอาชญากรรมในลักษณะขององค์กรแบบนี้ มีข้อได้เปรียบกว่าการประกอบอาชญากรรมแบบลำพัง คือ

ประการแรก การรวมกันของอาชญากรในรูปขององค์กรอาชญากรรม ทำให้อาชญากรสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ง่าย และมักจะมีตัวตายตัวแทนเกิดขึ้นเสมอ นอกจากนี้การจัดรูปแบบขององค์กรเป็นหน่วยย่อยในการดำเนินการ จะทำให้เกิดการคล่องตัว และสามารถติดต่อกันได้โดยตรง

ประการที่สอง ทำให้เกิดความสะดวกในการควบคุมและการจัดการ ตลอดจนการระดมทุนเพื่อหาผลประโยชน์จากรายได้ ซึ่งได้มาจากการประกอบอาชญากรรมของบรรดาสมาชิกในองค์กร

ประการที่สาม การจัดระบบองค์กรและการควบคุมตามลำดับชั้น ย่อมทำให้การประกอบอาชญากรรมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และสามารถนำเอาผลประโยชน์ซึ่งมีการนำไปแปรสภาพจากเงินได้ซึ่งมีที่มาอันไม่ชอบด้วยกฎหมายมาใช้ในการขยายองค์กร เพื่อแพร่ขยายอิทธิพลขององค์กรโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การครอบงำข้าราชการประจำด้วยการให้ผลประโยชน์ การขยายขอบเขตการกระทำความผิดไปยังต่างประเทศจนกลายเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตลอดจนการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุน การประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ เพื่อขยายขอบเขตในการประกอบอาชญากรรมให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ด้วยเงินจำนวนมหาศาลที่ขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติเหล่านี้ได้รับ ยังก่อให้เกิดอุปสรรคอย่างมากต่อการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจาก

1. เงินได้จำนวนมากเหล่านี้ นำไปสร้างอำนาจ บารมีให้กับผู้กระทำความผิด และก็เป็นที่ยอมรับกันว่า ยังมีเงินมากเท่าใด การดำเนินคดีเพื่อพิสูจน์ความผิดก็ยิ่งยากมากขึ้นเพียงนั้น

2. เงินได้จำนวนมากเหล่านี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการคงอยู่ขององค์กรอาชญากรรมเพราะผู้กระทำความผิดเหล่านี้จะอยู่ร่วมกันก็เพราะเห็นแก่ประโยชน์เป็นสิ่งผูกพัน

3. ส่วนหนึ่งของเงินได้เหล่านี้ถูกนำย้อนกลับไปเป็นต้นทุนในการกระทำความผิดครั้งต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อาชญากรรมที่มีต้นทุนได้แก่ อาชญากรรมยาเสพติด อาชญากรรมค้าหญิงค้าเด็ก เป็นต้น

นอกจากอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายดังได้กล่าวมาแล้ว ปัจจุบันยังพบว่าอุปสรรคประการอื่นๆ ในการบังคับใช้กฎหมายกับทั้งองค์กรอาชญากรรมและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ คือ มีการนำเอาเงินได้มหาศาลเหล่านี้ไปฟอกในธุรกิจต่างๆ ซึ่งเปิดขึ้นมาบังหน้า เป็นการยากที่จะดำเนินการตามกฎหมายกับเงินนอกระบบเหล่านี้ ทั้งนี้ เนื่องจากการฟอกเงินนั้นเป็นวิธีการในการนำเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดกฎหมายมาเปลี่ยนแปลงสภาพทำให้เสมือนกับเป็นเงินที่ได้มาอย่างถูกกฎหมาย เป็นเงินสะอาดสามารถนำไปใช้ได้ในระบบการเงินปกติต่อไป ซึ่งเมื่ออาชญากรนำเงินสกปรกไปทำการฟอกออกมาเป็นเงินที่ทำการฟอกแล้วก็จะสามารถนำเงินเหล่านั้นไปใช้ได้ตามปกติต่อไป ส่งผลทำให้อาชญากรและกลุ่ม

เครือข่ายอาชญากรรมมีความร่ำรวยและมีเงินทุนที่จะนำไปใช้ประกอบอาชญากรรมต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุด

ทั้งนี้ การกระทำความผิดของอาชญากรในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นให้ได้ผลตอบแทนในลักษณะที่เป็นตัวเงิน หรือเป็นทรัพย์สิน โดยเฉพาะอาชญากรรมบางประเภท อาทิเช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำการโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นต้น สามารถอำนวยความสะดวกให้ได้ผลตอบแทนเป็นมูลค่ามหาศาล อีกทั้งกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบัน ไม่อาจประสบความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากรรมในลักษณะเช่นว่านี้ ทั้งนี้ ผลประโยชน์ที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในการทำธุรกิจอาชญากรรมส่วนที่เหลือก็จะนำไปเป็นทุนในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ และจะถูกนำกลับมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนกลับเข้ามาใช้ในวงจรของการกระทำความผิด จึงก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก

การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ออกมาบังคับใช้เพื่อทำลายระบบเศรษฐกิจของอาชญากร ทั้งนี้ นอกเหนือจากการดำเนินคดีกับบุคคลที่โอน รับ โอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอนการได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งถือว่าเป็นการฟอกเงินแล้ว ยังมีการนำมาตรการเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินมาใช้ โดยกฎหมายได้ขยายหลักเกณฑ์การริบทรัพย์สินให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้นกว่าการริบทรัพย์สินตามกฎหมายที่มีอยู่เดิม โดยให้สามารถริบทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ทั้งหมด โดยไม่คำนึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะมีการแปรเปลี่ยนสภาพไปแล้วกี่ครั้ง หรือตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นแล้วก็ตาม

ประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ขึ้นใช้บังคับเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด และเป็นการป้องกันการฟอกเงินซึ่งได้มาจากการกระทำความผิด อันมีจุดมุ่งหมายหลักในการสกัดกั้นการเปลี่ยนสภาพของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเพื่อที่อาชญากรจะไม่สามารถนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 นั้น มีลักษณะพิเศษอยู่ที่การกำหนดให้การกระทำความผิดร้ายแรงที่มีผลตอบแทนสูงประเภทใดประเภทหนึ่งเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงินและการนำมาตราการริบทรัพย์สินทางแพ่งมาใช้บังคับกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งการริบทรัพย์สินในลักษณะนี้สามารถทำได้กว้างขวางกว่ามาตรการริบทรัพย์สินทางอาญาโดยปกติทั่วไป จึงทำให้สามารถริบทรัพย์สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หากแต่การดำเนินการกับผู้กระทำความผิดจะมีขึ้นไม่ได้เลยหากว่าไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ หรือไม่สามารถแสวงหาพยานหลักฐานมาเพื่อนำสืบพิสูจน์การกระทำความผิดให้สมดังข้อดังกล่าวหาดังหลักที่ว่ากรณีที่ลงโทษแก่การกระทำความผิดได้นั้น ผู้กล่าวหาต้องมีหน้าที่พิสูจน์จนสิ้นสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้นั้นได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหา (Prove Beyond the reasonable doubt) แต่เนื่องจากการฟอกเงินเป็นอาชญากรรมที่ไร้เหยื่อ (Victimless) หรือไม่มีผู้เสียหายโดยตรงผู้ได้รับผลกระทบจากการก่ออาชญากรรม แต่ผลของการกระทำความผิดนั้นจะทำให้ผู้ก่ออาชญากรรมได้รับผลตอบแทนในลักษณะทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก สร้างความพึงพอใจให้กับอาชญากร ดังนั้นจึงไม่มีการเริ่มต้นคดีโดยผู้เสียหาย ด้วยเหตุที่การกระทำความผิดฐานฟอกเงินเป็นอาชญากรรมไร้เหยื่อนี้เองย่อมส่งผลให้การดำเนินการใช้บังคับกฎหมายเป็นไปได้อย่างยากลำบากเพราะบรรดาพยานหลักฐานที่จะมาใช้พิสูจน์ความผิดนั้นมักจะอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิดหรืออาชญากรเอง

หากแต่ด้วยลักษณะพิเศษของการกระทำความผิดฐานฟอกเงินนั้นเป็นการความผิดโดยมีวิธีการที่ลับซับซ้อนเป็นการกระทำโดยการสมคบกันกระทำความผิด (Conspiracy) ที่มีรูป

สลัซซ์ช้อน มีการจัดรูปแบบองค์กรในการกระทำความผิดดำเนินงานเป็นขบวนการและเป็น การกระทำความผิดโดยอาชญากรที่มีความรู้ความชำนาญ (Professional Crime) ปกปิดวิธีการ ดำเนินการ และเป็นขั้นเป็นตอนมีลำดับขั้นในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ในบางครั้งพบว่าการฟอกเงินเป็นการกระทำโดยองค์กรอาชญากรรมขนาดใหญ่ที่มีความ เกี่ยวพันโยงใยหลายกลุ่มมีอิทธิพลทางการเงินมหาศาลจากการกระทำความผิดชั้นมูลฐาน หลากหลายและมีการดำเนินการข้ามเขตแดนรัฐ ตั้งแต่สองรัฐขึ้นไป อันเป็นรูปแบบขององค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ (Trans-National Organized Crime) ซึ่งยากที่จะนำตัวผู้ที่เป็นตัวการก่อ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดซึ่งอยู่เบื้องหลังการฟอกเงินนั้นมาลงโทษได้ ด้วยเหตุที่การกระทำ ความผิดฐานฟอกเงินนั้นเป็นการกระทำที่มีรูปแบบอันตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการทำความผิด ฐานอื่นผิดอื่น เพราะการฟอกเงินเป็นการเอาผิดแก่การแปรสภาพ ปกปิดซ่อนเร้น อำพราง ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้มาจากครอบครอง มิใช่เป็นความจะต้องมี ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซึ่งเป็นมูลฐานตามกฎหมายเสมอ และถือว่า ทรัพย์สินนั้นไม่อาจครอบครองได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุนี้การกระทำความผิดฐานฟอก เงินจึงไม่อาจจะเกิดขึ้นหรือสำเร็จได้ด้วยการกระทำของอาชญากรเพียงคนเดียว

นอกจากนี้ ประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ได้เข้ามามีบทบาทต่อความรู้สึกนึกคิดของ ประชาชน มีการให้ความสำคัญในเรื่องการรับรองสิทธิมนุษยชนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะใน หลักการของรัฐธรรมนุญ ซึ่งได้มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการดำเนิน กระบวนการพิจารณาความอาญาจำกัดกรอบในการนำพยานหลักฐานเข้าสู่การรับฟังโดยศาลเพื่อ พิจารณาคดี พยานหลักฐานที่ได้มาจะต้องมีวิธีการแสวงหามาโดยชอบและอยู่ในกรอบของ กฎหมายหากแต่ในกรณีของการกระทำความผิดฐานฟอกเงินนั้นเป็นอาชญากรรมไร้เหยื่อ บรรดาพยานหลักฐานที่จะนำมาใช้เพื่อพิสูจน์ความผิดส่วนมากมักอยู่ในความครอบครองของ ผู้กระทำความผิดหรืออาชญากรเองประกอบกับพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสืบสวนสอบสวน บางประการมีข้อจำกัดและได้มาโดยมิชอบจึงไม่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการ พิสูจน์ความผิดได้ และการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การปฏิบัติหน้าที่ของ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ และการเข้าถึง หรือการสืบหาการกระทำ ความผิดฐานฟอกเงินนั้นไม่สามารถพบการกระทำได้โดยซึ่งหน้าซึ่งเช่นการกระทำความผิดชั้น พื้นฐานอื่น การพบและทราบถึงการกระทำความผิดจึงเป็นไปได้ยาก แม้พนักงานสอบสวนผู้ ได้รับแจ้งเบาะแสของการฟอกเงินจากการสืบสวนสอบสวนจับกุมผู้ต้องหาในการกระทำ ความผิดที่เป็นมูลฐานอันสามารถพบการกระทำความผิดซึ่งหน้าได้ แต่มักจะไม่ได้ รับการร่วมมือในการติดตามร่องรอยทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน รวมทั้งผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินนี้เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการปิดบัง ซ่อนเร้น อำพราง เส้นทางของทรัพย์สินเป็นอย่างดีจึงยากที่จะสืบพบการกระทำความผิดและยากยิ่งกว่าในการที่ จะรวบรวมพยานหลักฐานที่ชอบด้วยกฎหมายให้เพียงพอต่อการเสนอให้พนักงานอัยการฟ้อง คดีเพื่อเอาผิดกับอาชญากรเหล่านั้นต่อไป ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญต่อการแสวงหา พยานหลักฐาน โดยเฉพาะการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรม และเป็น อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย ที่มีลักษณะพิเศษกว่าอาชญากรรมธรรมดา การแสวงหา พยานหลักฐานจึงเป็นเรื่องยาก จำเป็นจะต้องมีวิธีการพิเศษที่จะทำให้ได้พยานหลักฐานในการ สอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพ พยานหลักฐานต่าง ๆ เหล่านั้น จะต้องมีความ ถูกต้องครบถ้วน มีความสมบูรณ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับความผิด และที่สำคัญพยานหลักฐานนั้น ต้องได้มาโดยชอบ เพื่อสามารถรับเข้าเป็นพยานหลักฐานและมีน้ำหนักเพียงพอที่จะลงโทษ ผู้กระทำความผิดได้

สำหรับปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานในการกระทำความผิดจะมี ผู้เกี่ยวข้องอยู่สองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งคือตัวผู้กระทำความผิด และอีกฝ่ายหนึ่งคือผู้เสียหายหรือผู้ ได้รับผลร้ายจากการกระทำผิด ซึ่งหากเราพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว ผู้ที่รับรู้รับทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดทั้งหมดที่ดีที่สุดก็คือตัวผู้กระทำความผิดเอง เพราะเป็นผู้ลงมือ กระทำความผิดและรู้ถึงพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ในการจับกุมผู้กระทำ ความผิดถ้าผู้กระทำผิดให้ข้อมูลเปิดเผยข้อเท็จจริงกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อ

การรวบรวมพยานหลักฐานและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการรวบรวมพยานหลักฐานในการจับกุมฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลในองค์กรอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากลักษณะพิเศษของการฟอกเงิน นั้น มีลักษณะการกระทำความผิดในรูปแบบการสมคบกันกระทำความผิด หรือในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม มักจะเป็นการกระทำความผิดในลักษณะร่วมกันกระทำความผิดของอาชญากรเสมอ อีกทั้งยังมีความต่อเนื่องจากการกระทำความผิดอื่นอันเป็นที่มาของทรัพย์สินในคดีฟอกเงิน ซึ่งหากนำเอาลักษณะพิเศษนี้มาใช้เป็นข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน และใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับอาชญากร ก็จะสามารถยับยั้งองค์กรอาชญากรรมเหล่านี้ได้ และหากสามารถได้มาซึ่งความร่วมมือของผู้ที่ร่วมในการกระทำความผิดด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือจากผู้กระทำความผิดในคดีฟอกเงินแล้ว ก็จะมีส่งผลดีต่อการติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา รูปแบบ วิธีการ ลักษณะของการฟอกเงินตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้น
2. เพื่อศึกษาถึงให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนมาตรการพิเศษ และข้อจำกัดในกฎหมายดังกล่าว
3. เพื่อศึกษาถึงทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการฟอกเงิน
4. เพื่อแสวงหามาตรการทางกฎหมายตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อยับยั้งการก่ออาชญากรรม ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินและความผิดมูลฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้
5. เพื่อศึกษาและแสวงหาถึงวิธีการประยุกต์วิธีการว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิด ได้แก่ การต่อรองคำรับสารภาพ และการกันตัวผู้กระทำความผิดไว้เป็นพยานมาใช้ในการ

การสืบสวน สอบสวน เข้าถึงข้อมูล จับกุม และดำเนินคดีกับอาชญากรในคดีฟอกเงิน

6. เพื่อศึกษาและเสนอแนะถึงมาตรการทางกฎหมายให้นำมาตรการว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิดมาใช้ในคดีฟอกเงิน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

มุ่งศึกษาถึงกระบวนการและลักษณะพิเศษของกระทำความผิด ที่มีลักษณะสมคบกัน กระทำความผิดของอาชญากร ความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมในลักษณะการฟอกเงินกับการกระทำความผิดมูลฐาน อันเป็นที่มาของรายได้ รวมถึงการนำผลประโยชน์จากการก่ออาชญากรรม ที่อาชญากรจะนำเข้าสู่กระบวนการฟอกเงิน

ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาวิธีการทางกฎหมาย ให้ได้มาซึ่ง แนวทางในการปราบปรามองค์การอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีการทางกฎหมายที่จะสร้างแนวทางความร่วมมือของผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด และนำเอาความร่วมมือของผู้กระทำความผิดมาใช้เป็นอุปกรณ์ในการยับยั้งอาชญากรรมฟอกเงินด้วยการใช้การต่อรองคำรับสารภาพ และการกันตัวผู้กระทำความผิดไว้เป็นพยาน รวมทั้งศึกษาถึงกระบวนการคุ้มครองสิทธิและเสรีของประชาชน และให้ ได้มาซึ่งมาตรการความร่วมมือของผู้กระทำความผิดในคดี โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ เพื่อแสวงหารูปแบบของแนวทาง ที่เหมาะสมกับประเทศไทย ต่อไป

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

การฟอกเงินเป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ซึ่งผู้กระทำความผิดจะได้รับประโยชน์จากการก่ออาชญากรรมสูง ประโยชน์เช่นว่านั้นก็กลับมาเป็นต้นทุนในการกระทำความผิดครั้งต่อไปที่จะรุนแรงมากขึ้น โดยที่การก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการฟอกเงินนี้มักจะเป็นการกระทำความผิดโดยอาชญากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มี

วิธีการในการกระทำความผิดที่สลับซับซ้อน อีกทั้งการฟอกเงินยังเป็นอาชญากรรมไร้เหยื่อที่ไม่
มีผู้เสียหายในคดีจึงไม่มีการเริ่มต้นคดีโดยผู้เสียหาย บรรดาหลักฐานในการกระทำความผิด
ส่วนมากอยู่ในความครอบครองของอาชญากรเอง และพยานในคดีมักเป็นผู้ที่ร่วมกระทำ
ความผิดด้วยกัน จึงจำเป็นจะต้องแสวงหามาตรการทางกฎหมาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ
ใช้บังคับกฎหมาย ในการยับยั้งการกระทำความผิด

โดยที่ในอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งใน
ลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 และกฎหมายของต่างประเทศ มีวิธีการทางกฎหมาย ในการต่อรอง
คำรับสารภาพ และการกันตัวผู้ต้องหาไว้เป็นพยาน เพื่อใช้ในการจูงใจผู้กระทำความผิดราย
เล็กน้อย ให้อยอมที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนไปถึงผู้บงการที่อยู่
เบื้องหลัง

ดังนั้น หากประเทศไทย นำเอาวิธีการต่อรองคำรับสารภาพ และการกันตัวผู้กระทำ
ความผิดไว้เป็นพยาน มาบัญญัติในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว จะทำให้
ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามกฎหมายฟอกเงินดีขึ้นกว่าที่
เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินรายสำคัญ สามารถ
กระทำได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยอาศัยวิธีการค้นคว้าวิจัยเชิงเอกสารเป็นหลัก
(Documentary Research) โดยศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ตลอดจนอุปสรรคปัญหา
รูปแบบและผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินและความเชื่อมโยงระหว่าง
การกระทำความผิดมูลฐานกับการฟอกเงิน และรูปแบบแนวทางในการนำความร่วมมือของ
ผู้กระทำความผิดมาใช้ในคดี ด้วยการศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

และแนวทางของต่างประเทศ โดยการค้นคว้าวิจัยเชิงเอกสารอันได้แก่ ตำรา ผลงานวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลสถิติ และสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตประกอบ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา รูปแบบ วิธีการ ลักษณะของการฟอกเงิน ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนมาตรการพิเศษ และข้อจำกัดในกฎหมายดังกล่าว
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการฟอกเงิน
4. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมาย ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อยับยั้งการก่ออาชญากรรม ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินและความผิดมูลฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้
5. ทำให้ทราบถึงวิธีการประยุกต์วิธีการว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิด ได้แก่ การต่อรองคำรับสารภาพ และการกันตัวผู้กระทำความผิดไว้เป็นพยานมาใช้ในการสืบสวนสอบสวน เข้าถึงข้อมูล จับกุม และดำเนินคดีกับอาชญากรในคดีฟอกเงิน
6. ทำให้ทราบถึงแนวทางของมาตรการทางกฎหมายให้นำวิธีการว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิดมาใช้ในคดีฟอกเงิน